

توصیه‌هایی به اجلاس آموزش و پرورش (2)

قاسم یزدان‌پناه

در شماره قبلی روزنامه توصیه‌هایی دهگانه را به همکارانم در اجلاس آموزش و پرورش تقدیم کردم، در این شماره به موارد دیگری نیز اشاره می‌کنم. امیدوارم موثر باشد.

۱۱- دوستان عزیزم همه می‌دانیم «حال آموزش و پرورش خوب نیست!» کسری بودجه، افت آموزشی، عدم همخوانی سیستم آموزش ابتدایی با متوسطه، تب کنکور، بی‌انگیزگی برای تحصیل خصوصاً در متوسطه، مساله عدالت آموزشی، ساختمان‌های مستهلک، تجهیزات فرسوده و از رده خارج، حقوق و دستمزد پایین فرهنگیان با توجه به تورم سرسام‌آور، کمبود نیروی انسانی، مدارس کپری و موارد متعدد دیگر! رفع مشکلات نیاز به تشریک مساعی دولت و مردم دارد. دولت به تنهایی قدرت و توان حل مشکلات را ندارد. باید زمینهای فراهم شود تا همه اقشار با هر نگاه و اندیشه‌ای با رغبت به کمک آموزش و پرورش بشتابند.

۱۲- در برخی مناطق تهران بیش از شصت درصد دانش‌آموزان در مدارس غیردولتی تحصیل می‌کنند. مدارس غیردولتی در مراکز استان‌ها و شهرهای مهم استان، بار زیادی از دوش آموزش و پرورش برداشته‌اند. ده‌ها هزار شغل ایجاد کرده‌اند و میلیون‌ها مترمربع همراه با تجهیزات آموزشی مدرسه ساخته یا اجاره کرده‌اند. به بهانه عدالت آموزشی موسسان و مدیران این نوع از مدرسه‌داری را نگران نکنیم. اکثریت دانش‌آموزان این مدارس طبق پژوهش‌ها فرزندان کارمندان و اقشار متوسط و متوسط به پایین هستند. درصد کمی هم از مرفهین! خانواده‌ها نگران تحصیل فرزندان‌شان هستند و حاضرند بهایش را خودشان پردازند. حساب تعدادی اندک از اینگونه مدارس متخلف با بقیه مدارس جداست! عموماً موسسان، فرهنگیان نجیب و شریفی هستند که با عسرت و سختی مدرسه‌داری می‌کنند. اگر هم وضعی هست در روش نظارت و کنترل آموزش و پرورش است. برخی از هیات امنای و موسسان این نوع مدرسه‌ها صاحبان اندیشه در تعلیم و تربیت هستند.

با مدیریت صحیح مدارس غیردولتی را کنترل و جلوی تخلفات را بگیرید و شایستگان را تشویق کنید. آنها را از حیطة مدیریت و توجه خود

حذف نکنید.

۱۳- امور تربیتی دانش‌آموزان در این عصر مسأله‌ای حیاتی است. بچه‌ها عاشق کارگروهی و تیمی‌اند. هویت اجتماعی خود را در گروه پیدا می‌کنند. در فعالیت‌های گروهی عرصه را برای همه تشکلهای دانش‌آموزی و فعالیت‌های فرهنگی و هنری باز کنید. انحصار طلبی در این زمینه جایز نیست. بچه‌ها با هم متفاوتند و گرایش‌های مختلفی دارند. در کنار بسیج زمینه فعالیت پیش‌تازان و سایر تشکلهای را گسترش دهید. بچه‌ها اگر موسیقی و هنر را در مدرسه یاد بگیرند، خارج از مدرسه در منزل و مراکز دیگر دنبال یادگیری می‌روند.

مدرسه جای همه درس‌های زندگی است، زندگی متنوع است و تنوع مشروع و سالم اگر در مدرسه فراهم نشود، نامشروعش در جامعه بچه‌ها را جذب می‌کند. دانش‌آموزان عاشق مسابقه و رقابت و تفریح و شادی و اردو و بازدید و تربیت‌بدنی‌اند، این فعالیت‌ها را بیشتر توسعه دهید. اردوگاه‌ها و کانون‌ها جای سمینار و مراسم‌های اداری نیستند، این مراکز برای تربیت اجتماعی و انس با طبیعت دانش‌آموزانند. عموماً این مراکز خالی از دانش‌آموز شده‌اند!

۱۴- آموزش و پرورش با نزدیک به یک میلیون پرسنل منبع غنی استعداد‌های کارشناسی و مدیریتی است. برای انتخاب مدیران مدارس و سایر مدیریت‌ها جناح‌بازی را رها کنیم و شایستگان را انتخاب نماییم. دنبال اسم‌ها نباشیم، افراد گمنام و بی‌ادعایی هستند که صاحب اندیشه و عملند، آنها را به روش‌های مختلف بیابید و به کار بگیرید. معمولاً این افراد دنبال نام و نان نیستند باید پیدایشان کنید و فرش‌قرمز برای‌شان پهن کنید. شما در بخش دولتی این کار را نکنید دیگران آنها را کشف و به کار گرفته و شما یکی از آیتم‌های عدالت آموزشی را از دست می‌دهید. مدارس دولتی ضعیف و مدارس دیگر قوی می‌شوند.

۱۵- با توسعه شبکه‌های اجتماعی و سرگرمی‌های متعدد و شیوه‌های نوین، بچه‌ها وارد دنیای مجازی شده‌اند. دنیایی بی‌حد و مرز! فعالیت بدنی کاهش یافته، چاقی مفرط، بلوغ زودرس و مسائل متعدد دیگر حتی در مدارس ابتدایی مشاهده شده است. رییس اداره و سایرین نباید از این نوع مسائل غافل شوند. مسائل حاشیه‌ای باعث نشود تا از رسالت اصلی غافل شوید!

۱۶- مشغله اداری و کاری باعث نشود از مطالعه و به‌روز کردن خود غافل شوید. این روزها کتاب‌های خوبی در زمینه تعلیم و تربیت نوشته یا ترجمه می‌شود. فیلم‌های خوبی ساخته می‌شود، مقالات متعددی به نگارش درمی‌آید، مدیر و ریسی که از خواندن و نوشتن و یادگیری

غافل شود تاریخ مصرفش زود تمام میشود! شما به هر مدرسه‌ای که وارد
میشوید با معلمان و دبیران فرهیخته‌ای مواجه میشوید. آنها تفاوت
يك مدير و رييس باسواد را از بسواد زود تشخيص مي‌دهند. آنها
مي‌فهمند اين رييس يا مدير بر اساس شايستگي انتخاب و منصوب شده يا
به توصيه و سفارش!!!

از خودتان با اندیشه و عمل و سعه صدر مراقبت کنید که فرمود: «آله
الرياسه سعه الصدر»

حرف و درد بسیار است، به همین موارد اکتفا می‌کنم.

در خانه اگر کس است، يك حرف بس است.

خدایا چنان کن سرانجام کار، تو خشنود باشی و ما رستگار

م: ۰۰۰۰۰۰۰۰ ۰۰۰۰۰۰۰۰ 30 ۰۰۰۰۰۰۰۰ 1401 ۰۰۰۰۰۰۰۰